

*Svar:*

Efter § 2, stk. 1, i loven om Lønmodtagernes Garantifond omfatter garantien krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforhold, såfremt kravet er omfattet af konkurslovens § 33, stk. 1, nr. 2, jfr. stk. 2. Bestemmelsen opretholdes ved § 12, nr. 2, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende konkurs m. v., jfr. konkurslovforslagets § 95, stk. 1, nr. 2, jfr. stk. 2.

Henvisningen til bestemmelsen i konkursloven bevirker, at garantien er begrænset til at omfatte erstatning for krav på løn, der er forfaldet inden for de sidste 6 måneder før fristdagen. Afbrydes ansættelsen på grund

af konkursen, vil den ansatte have ret til erstatning svarende til 1-6 måneders løn, afhængigt af det opsigelsesvarsel, som ansættelsestidens længde berettiger ham til, jfr. funktionærlovens § 3, jfr. § 2. Hele erstatningskravet er således omfattet af garantien. Er afbrydelsen sket før konkursens indtræden, er erstatningskravet ikke privilegeret for længere tid tilbage end 6 måneder før fristdagen. Har den ansatte f. eks. efter en afbrydelse, der er sket 8 måneder før fristdagen, krav på 6 måneders løn, vil kun krav på 4 måneders løn være privilegeret og dermed omfattet af garantien efter garantifondsloven.